

дни, и сега намѣри сили да надвие душаштата я
мжка и му даде съвета си за полето на
честъта, честъта и живота на България.

— Синко, не се бой отъ куршумитѣ! Отъ
тѣхъ Богъ ще те запази — пази се, синко, отъ
жени, каза майката и забодѣ китка на гър-
дитѣ му.

.

Шумътъ отъ звънцитѣ на отдалечаващата
се шейна стана едва доловимъ. Малка черна
точича се плъзгаше по бѣлосания пжтъ. Едно
младо войнишко сърдце, обречено вече на Ро-
дина и Царъ, хвъркаше на северъ, подбодрено
и окриляно сега отъ смисления майчинъ съветъ.